

STRETLI SME SA NA JAVORINE „ TU BRATIA VŽDY SA STRETAŤ BUDÚ “

V posledný víkend sa konali slávnosti na historickom vrchu Javorina...

I keď počasie tohtoročným slávnostiam nežičilo, bolo veľmi nepriaznivé, aj tak sa tam stretli predstavitelia politického a kultúrneho života i návštevníci rôznych generácií, tiež tí, pre ktorých je láska a vzťah k Javorine prioritná...

Účastníci si najprv zaspievali spoločne českú a slovenskú štátnu hymnu a položili kytice k Pamätníku česko-slovenskej vzájomnosti. V družnej atmosfére priateľov sa tešili návštevníci kultúrnemu vystúpeniu folklórnych súborov a country skupín.

Je potešiteľné, že ani nepriaznivé počasie neodradilo všetkých a ľudia na Javorinu prišli aj za takýchto nevľúdnych podmienok.

Je to dôkazom priateľstva našich dvoch národov, potreby spoločne sa stretávať a udržiavať pekné vzťahy. Tieto sú svedectvom, že sa tu ľudia stretávajú prirodzene a preto, že to chcú. Tieto slová potvrdil aj predseda Trenčianskeho samosprávneho kraja Pavol Sedláček, keď pripomenul, že Česi a Slováci spolupracujú na množstve rozvojových projektov dôležitých z hľadiska života nielen v prihraničných oblastiach.

Na príprave slávností a ich organizovaní sa tradične podieľa viac než sto obcí z českej i slovenskej strany, kultúrny program pripravuje Klub kultury Uherské Hradište.

Všetkým tým, čo sa podieľali na príprave a priebehu slávností na Javorine, patrí obdiv a vďaka. Nebolo to jednoduché pripraviť všetko to, čo patrí k peknému priebehu slávností... Cítili sme sa dobre...

Vladimír Brezinský

HASIČSKÝ VÍKEND V STANOCH

Bzinskí hasiči sa už minulý rok pokúsili pripraviť letný tábor pre deti a mládež. I keď sa im tento prvý pokus nevydaril podľa ich predstáv, nevzdali sa a tento rok ho zopakovali. Veliteľ hasičov mal jasný zámer: priučiť mládež a deti zodpovednosti, aby si po sebe upratovali, aby si dokázali navariť, zabezpečiť stravu, drevo, aby všetci spoločne dokázali priložiť ruku k dielu.

Tento rok to dopadlo opäť trochu inak, ale výborne. Od piatka 9.7. do nedele 11.7. absolvovali nadšenci spoločný hasičský víkend v stanoch na Zámečnických lúke. Tú ešte predtým bolo treba pokosiť. V piatok navečer založili hasiči stanový tábor, pohrabali seno, zahrali si čamprllu... V sobotu od rána spoločnými silami navarili vďaka poľovníkom, ktorí venovali mäso, veliteľský srnčí guláš. Šéfkuchárom bol totiž veliteľ bzinských hasičov P. Podhradský a dovárať mu ho pomáhal veliteľ z Boršíc pán Michal Vlč. Spokojní táborníci si podebatovali a večer si zaspievali pri táboráku. Zišlo sa ich celkovo 30, z toho 14 hasičov, 3 deti a 10 hasičov z Boršíc s deťmi. Počasie bolo nádherné, guláš sa podaril, pivo bolo stále studené a nálada vynikajúca. Finančne prispel na podujatie DHZ Bzince pod Javorinou, ale poskladali sa i účastníci tábora. Aby sa zachoval istý komfort, traťo-stanicu požičal Lubo Stacho. Bol to super víkend prežitý v krásnom prostredí s príjemnými ľuďmi. O rok si bzinskí hasiči i so svojimi priateľmi z Moravy, a už aj zo Žiaru, chcú takýto tábor zopakovať. A ak by sa pridali ďalší dospelí a privedli by svoje deti a boli ochotní pomôcť

s organizáciou, pripravili by hasiči pre deti branné preteky a možno aj ďalšie súťaže. Bolo by to pre deti, aj ich rodičov, užitočné spštenie leta a zmysluplné využitie voľného času, pod dozorom dospelých.

Účastníci tohtoročného tábora boli z pobytu na Zámečnických lúke nadšení a sľúbili si, že na budúci rok sa tu znova stretnú. Veríme, že pritiahnu so sebou ďalších milovníkov táborenia a prírody. -rr-

DRUHÁ SVETOVÁ VOJNA A OBČANIA NAŠEJ OBCE V NEJ

V máji si pripomenul takmer celý svet 65. výročie konca 2. svetovej vojny, ktorá bola najväčšou a najstrašnejšou vojnou v dejinách ľudstva. Na jej konci bolo nepredstaviteľné množstvo obetí na životoch, ale aj zničených krajín. V auguste to bude 66. výročie SNP. Nešťastie sa nevyhýbalo ani občanom našej obce, preto chceme znova poukázať na utrpenie a hrdinstvo Bzinčanov, na ich statočné činy i čestné občianske postoje s nádejou, že budú žiť v našich srdciach a že nezabudneme ani na ich pamätníky v našom kraji.

V zdanlivo pokojnom prostredí nášho kraja sa vyvíjala a rozrastala ilegálna činnosť zameraná proti vtedajšiemu režimu a nemeckému fašizmu. 11. mája 1940 sa vybrali na odvážnu cestu za hranice **Adam Baranovič** a **Ján Kovačovic** a ešte predtým **Ján Slávik**. Ten sa neskôr vrátil domov, kde tragicky zomrel v r. 1942. Prví dvaja sa z Európy cez Áziu a okolo celej Afriky dostali až do Anglicka a obaja sa zúčastnili invázie spojeneckých vojsk.

V dolnobzinskej kronike je strohý zápis: „Dňa 23. apríla 1942 odišli na vyšší rozkaz všetci traja židovskí obyvatelia našej obce **Kellermanoci** do Nového Mesta nad Váhom, skade v zmysle platných zákonov a nariadení museli ísť za hranice do Židom vykázaných táborov. Zástupca obce, žandárstva, HG, HSLS previedli súpis všetkého hnuťelného majetku po spomínaných Židoch a potom dom zapečatili. 25. apríla na verejnej dražbe sa predalo 6 sliepok, ktoré tu po nich ostali, nakoľko sa nemal o ne kto starať. Peniaze, ktoré sa predajom získali, boli deponované.“ Po vojne kronikár opäť veľmi stroho zapísal, že traja občania **Kellermanovci zahynuli v Osvienčime**.

Keď v auguste 1944 vypuklo Povstanie, hlavnými organizátormi diania tých dní boli revízor Obilnej spoločnosti Slovenska **Martin Kedro** a učiteľ **Milan Slávik**. Nákladnými autami privážali za pomoci dôstojníkov materiál z novomestských kasární. Priviezli výzbroj a výstroj pre 400 mužov a všetko uskladnili v stodolách Pavla Kuhajdu a Jána Šebíka. M. Kedro nadviazal spojenie s partizánskym veliteľom I. D. Dibrovom. Nemci, ktorí obsadili Slovensko, robili výpady do hôr, kde hľadali partizánov. Tak chytili pri Krajnom Milana Slávika, ktorý viezol na motorke ruského veliteľa. Ten zahynul v prestrelke, no **Milana Slávika chytili, uväznili a odviekli do koncentračného tábora. Zomrel 15. 5. 1945. Martina Kedru chytili vysileného v horách. Uväznili ho v Trenčíne, kde sa po vynesení trestu smrti pokúsil o útek. Bol zastrelený na ulici dňa 7. novembra 1944.** V boji pri Bošáci bol ranený 19-ročný Bzinčan **Pavel Sapák**. V prestrelke nad Hrušovým zahynul Michal Hajtún, na lubinských kopaniciach **Ján Hrehor**.

Začiatkom decembra odvádzali Nemci skupinku kopaničiarov do Nového Mesta nad Váhom. Uhrova skupina však dokázala zajatcov ešte pred Vrzávkou oslobodiť z ich rúk. Zakrátko potom však odviekli Nemci kopanických mužov do Nového Mesta nad Váhom. Väčšinu z nich po čase prepustili, zadržali však **riaditeľa školy na Hrevúšovej Jána Martáka, Daniela Rojku a Jána Slávika. Ján Slávik bol po oslobodení nájdený v masovom hrobe na trenčianskej Brezine. Daniela Rojku a Jána Martáka väznili najprv na Slovensku, potom ich odviekli do koncentračného tábora**

v Sachsenhausene. Daniel Rojko sa po oslobodení vrátil, Ján Marták, obľúbený kopanický učiteľ, však zahynul v roku 1945 počas známeho pochodu smrti pri Wittstoku.

27. februára 1945 došlo na území našej obce k najväčšiemu boju. **Odohrala sa bitka v Cetune.** V neľútostnom boji sa stretli partizáni oddielu Hurban 2. Stalinovej partizánskej brigády s teroristickou protipartizánskou jednotou Edelweiss.

Keď sa každoročne v tento deň stretávame pri pamätníku v Cetune, vzdávame hold všetkým, ktorí v tomto boji zahynuli. Bol to odvážny **veliteľ oddielu Miloš Uher, jeho zástupca Anton Jakubík a ďalší ich spolubojovníci.** 3. marca 1945 pochovali v dolných Bzinciach **14 partizánov padlých v Cetune.** Po vojne boli ich telá pochované na vrchu Roh. Po boji **odviekli Nemci z kopaníc päť mužov a po mučení ich zastrelili na židovskom cintoríne v Novom Mete nad Váhom. Boli to Štefan Rojko, Juraj Hrevúš, Martin Hrevúš, Ján Slávik, Ján Žáček a Matej Šidla z Lubiny.** V posledné chvíle pred oslobodením zúriaci Nemci chytili a bez vyšetrovania odsúdili a hneď **popravili dolnobzinského občana Jána Tomeša.** Zastrelili ho v jarku smerom na Lieskové, kde jeho telo ležalo tri dni, pretože sa k nemu nik nesmel ani priblížiť. Z miesta vraždy si ho príbuzní odniesli až po odchode nemeckých vojsk z dediny.

Pri výpočte martýrov SNP a vojny spomenieme ešte **Jána Kedru, bankového riaditeľa, ktorý zahynul ako partizán v horách na strednom Slovensku.** Treba pripomenúť i mená **zajatcov koncentračných táborov, ktorí sa vrátili domov, utýraní, s podlomeným zdravím, ale živí.** Boli to **Ján Štefanovič, Ján Marták, Ján Rágala, Pavel Stano, Pavel Bratranec, Juraj Chorvát, Ján Kýška, Pavel Halgas, Ján Okrucký, Pavel Kučera. Zoznam mien našich občanov doplníme ešte menami tých, ktorí sa zúčastnili bojov pri obrane Francúzska: Pavel Malečka, Ján Rágala, Adam Baranovič, Ján Harmady, Ján Horeš, Ján Kovačovic, Jozef Marenčák, Pavol Teplička, Pavol Marták, Juraj Rzvavský.**

Občania obce všemožne pomáhali protifašistickému odboju. Známe je, že v našej obci našli u jednoduchých ľudí **útočisko prenasledovaní židovskí občania,** ktorých Bzinčania zachránili pred smrťou. Viedla tadiaľto i jedna z ilegálnych trás českých utečencov, ktorým podľa zachovaných svedectiev poskytovali pomoc **Pavel Chorvát st., starosta obce, a Rudolf Turan, majiteľ autobusu,** ktorý okrem toho pomáhal aj pri doprave zbraní Povstaniu i pri záchrane židovských detí. Úcta a česť patrí všetkým nemenovaným, ktorí ukrývali prenasledovaných, pomáhali potravinami, šatstvom, ktorí poskytovali prístrešie, teplo, liečili ranených. Vďaka patrí už mŕtvym a ešte žijúcim bojovníkom SNP, ktorí sa sem každoročne vracajú, aby si pripomenuli chvíle svojej mladosti, keď v kraji pod Javorinou so zbraňou v ruke bojovali za demokraciu a slobodu.

Naša obec bola oslobodená rumunskými vojakmi dňa 8. apríla 1945 popoludní. Dvaja rumunskí vojaci tu prišli o život. Ľudia vítali vojakov radostne a na domoch zaviali zástavy. Toto výročie sme si pripomenuli pietnymi spomienkami pri pomníkoch padlých v Bzinciach, Hrušovom a v Cetune.

MILAN RASTISLAV ŠTEFÁNIK

Syn slovenského národa známy už štyrom generáciám našich národov.

Bol vedec, cestovateľ, generál francúzskej armády, letec, diplomat, politik, minister vojny prvého štátu Čechov a Slovákov.

Politické dejiny našich národov ho raz vyzdvihovali, inokedy nechceli uznať jeho zásluhy o vznik Československa.

Jeho životným krédom bolo: Veriť, milovať, pracovať.

Toto si pamätám odmalička, lebo v našom dome vždy viseli obrazy našich štátnikov, ktorí zakladali spoločný štát Čechov a Slovákov, Štefánika, Masaryka a Beneša.

Dr. Milan Rastislav Štefánik sa narodil 21.7.1880 v dedinke Košariská v blízkosti Brezovej pod Bradlom. Pochádzal z 12-detnej rodiny evanjelického farára Pavla Štefánika a matky Albertíny Zuzany, rod. Jurenkovej. Do ľudovej školy chodil v rodnej dedinke. No už po troch rokoch odišiel Milan do Šamorína, aby sa naučil po maďarsky. Otec chcel, aby pokračoval v štúdiách v Bratislave a bez maďarčiny to v tých časoch nebolo možné. V rokoch 1890-1893 študoval na evanjelickom lýceu v Bratislave a štúdiá dokončil v Šoproni. V ďalšom štúdiu pokračoval v Prahe a začal študovať za stavebného inžiniera. On však veľmi miloval hviezdy a čoskoro pochopil, že technika nie je pre neho to pravé a rozhodol sa prestúpiť na Karlovu univerzitu, kde študoval astronómiu a matematiku. Zapájal sa do činnosti spolku Detvan, ktorý viedol Vavro Šrobár. Keď v októbri 1904 promoval, rozhodol sa pokračovať vo svojom vedeckom úsilí vo Francúzsku. Hneď po pol roku sa snaživý Štefánik stal asistentom prof. Janssena v Meudonskej hviezdárni. Zúčastnil sa mnohých astronomických vedeckých výprav v Turkestane, Španielsku, Brazílii, na Tahiti a niekoľkokrát vystúpil na Mont Blanc, aby pozoroval Slnko a Mars.

Úspešnú vedeckú dráhu mladého Štefánika prerušila 1. svetová vojna. Keď bol v roku 1913 na pohrebe svojho otca, už mal francúzske štátne občianstvo. V tomto období sa u neho prejavovali zdravotné ťažkosti, lebo ho neprestajne trápili žalúdočné vredy. Napriek tomuto sa v roku 1915 stal vojacom francúzskej

armády a dobrovoľne sa prihlásil k letectvu. Po krátkom čase odišiel na front a podnikal odvážne prieskumné lety. Prežil mohutnú balkánsku ofenzívu nepriateľských armád, ťažko chorý sa ocitol v talianskej nemocnici. Po čiastočnom uzdravení sa vrátil do Paríža, kde začal presadzovať myšlienku česko-slovenskej štátnosti.

Z poverenia francúzskej vlády i z titulu predsedu československej národnej rady odišiel v lete roku 1916 organizovať vytvorenie osobitnej československej armády z krajanov v ruskom zajatí. V USA získava Štefánik pre ideu česko-slovenskej štátnosti novinárov, diplomatické i politické kruhy. Bol šikovným diplomatom a dokázal si rýchlo získať vplyvných ľudí na svoju stranu. Predstaviteľom českej strany T.G. Masarykovi a E. Benešovi otváral takto dvere k účinným jednaniam. Do česko-slovenských légii vo Washingtone získal 4000 dobrovoľníkov. Keď francúzska vláda potvrdila dekrétom samostatnú československú armádu, Štefánik ako generál československých légii odišiel do Ruska a organizoval návrat légii. Potom sa ponáhal do Paríža na mierové rokovania. Situácia sa po týchto jednaniach vyvinula priaznivo v tom zmysle, že spoločný štát Čechov a Slovákov bol už veľmi reálny. Potom sa chcel už Štefánik vrátiť domov na Slovensko, aby zaujal post ministra vojny v prvej československej vláde. Z talianskeho mesta Udine ponad Alpy sa ponáhal do Bratislavy. Nedoletel, lebo nad letiskom v Ivánke pri Dunaji sa jeho lietadlo vznietilo a Štefánik aj s celou posádkou, ktorú tvorili talianski letci, zahynuli. Jeho smrť zostala záhadná a nevyjasnená. 4. mája 1919 zahynul v necelých 39 rokoch života jeden z najlepších synov slovenského národa.

Slovami sa iba ťažko dá vyjadriť veľkosť a krása ducha tohto človeka, ktorý vo svojom krátkom živote, ďaleko od domova urobil tak veľa pre svoju vlasť a národ. Veril v blízkú slobodu svojho milovaného národa, a tak nebolo prekážky, ktorú by svojou húževnatou prácou nebol prekonal. Nech každý Slováčok nosí v srdci tohto vzácného muža!

Ivan Mrázik

JEDEN PEKNE PREŽITÝ DEŇ

Konečne prišiel 10.júl 2010. Bol to deň, kedy Sociálna komisia pri OZ Bzince pod Javorinou v spolupráci so ZO JDS v Bzinciach pod Javorinou pripravili výlet pre dôchodcov. Trasa viedla do Topoľčianok.

Najprv sme si prezreli krásny zámok, ktorý bol letným sídlom Habsburgovcov. Má 4 krídla, hotelové a reštauračné zariadenie, a aj muzeálne priestory. Ďalej sa tam nachádza zámocká knižnica, v ktorej sa uchováva originál cestovného pasu z r.1916 a zámocká kaplnka grófký Rákoci, kde sa podľa legendy iba 13.augusta prechádza po arkádach zámocká biela pani. Zámok bol aj niekdajším sídlom prezidenta T. G. Masaryka, ktorý ho aj s dcérou Alicou navštevoval v r.1923-1933.Okrem neho tam letovali prezidenti, E.Beneš, Tiso, K.Gottwald, ktorý ako posledný daroval zámok ROH, kde sa dodnes konávajú rôzne školenia, bankety, ba aj svadby.

Druhá zastávka bola prehliadka žrebčína, kde sa nachádzajú 4 veľké maštale s rôznymi druhmi koňov – huculské, jazdecké, lipicany ap. Niektoré kone využívajú na jazdecké súťaže a je tam i tzv. jazdecká škola pre deti i dospelých. Lipicany

sú krásne biele kone a zaujímavosťou je, keď sa narodí malé žriebä, je celé čierne. Postupne ako rastie, mení sa jeho farba až na bielu.

Počasiť prišlo, slniečko hrialo viac ako inokedy, preto nám dobre padlo občerstvenie ktoré pripravili pracovníčky sociálnej komisie.

Odtiaľ sme sa už ponáhľali na termálne kúpalisko do Podhajskej. Tam sa nachádza 10 bazénov s rozličnou teplotou. V niektorých sa dalo plávať, v niektorých našli návštevníci reflexnú masáž, kde mala voda teplotu až 38.C

Vykúpaní, možno aj unavení, ale spokojní sme sa vracali domov. Vybitú energiu sme si išli doplniť do reštaurácie Furman, ktorá je v prírodnom prostredí v Banke pri Piešťanoch.

Keď je žalúdok plný, ľahšie sa reaguje, čoho dôkazom bola dobrá nálada v autobuse. Spevom sme ukončili celodenný výlet a už sa tešíme na stretnutie o rok.

Za to všetko patrí poďakovanie OÚ – sociálnej komisii p.Janke Harmadyovej a p.Alene Stachovej.

Mgr.Viera Sláviková, predsedníčka JDS B. p. J.

UČITEĽ MILAN SLÁVIK

Do zoznamu učiteľov pôsobiacich v Bzinciach patrí aj Milan Slávik. A hoci v rodnej obci pôsobil iba niekoľko dní v septembri 1944, jeho meno je na pamätnej tabuli, ktorá je umiestnená na budove našej školy.

Milan Slávik sa narodil 29.1.1913 v rodine drobného roľníka v Dolných Bzinciach. Bol nadaný, preto ho rodičia dali na štúdiá. Vyštudoval na učiteľskom ústave v Modre. Ako učiteľ pôsobil v Mudroňove, na Starej Turej – Súši, v Rudníku a napokon pár dní vo svojom rodisku. Nikdy sa tento pokrokový a humánne založený človek ani v najmenšom nezmiernil s ideológiou fašizmu a s vtedajším režimom. V roku 1941 sa dostal preto do väzenia v Ilave. Ani po prepustení nezmenil svoje presvedčenie antifašistu. Pomáhal prenasledovaným vlastencom z Čiech, utečencom z táborov. Podieľal sa na vydávaní, tlači a rozširovaní protifašistických plagátov. Zabezpečoval úkryty prenasledovaným Židom, podieľal sa na príprave Slovenského národného povstania. Keď 29. augusta 1944 Povstanie vypuklo, učiteľ Slávik svoje povinnosti v škole

vykonával len letmo. Väčšinu času bol na svojej motorke preč z domu. 5. septembra si plnil úlohu partizánskej spojky a viezol na motorke ruského dôstojníka. Pri obci Krajné ich chytila nemecká hliadka, Rusa zastrelili a Milana Slávika zaistili a uväznili najprv v Novom Meste nad Váhom, potom v Trenčíne a Ilave. Ďalej ho odtransportovali do Brna a neskôr do koncentračných táborov v Nemecku – Scherigen, Dachau a Allach. Tu musel prežiť nesmierne utrpenie.

Ako napísal po vojne jeho spoluväzeň nešťastným rodičom, ťažké chvíle prežívali väzni, keď ich transportovali v polovici apríla 1945 z Dachau pred blížiacimi sa Američanmi do Allachu. Väzňov viezli päť dní v otvorených vagónoch, na ktorých sa prepravovalo uhlie, bez jedla a vody. Iba krhla vody, ktorú im priniesol na jednej stanici ich dozorca, im pomohla prežiť. Milan Slávik sa dožil oslobodenia tábora, avšak ťažko chorý, vysilený od trýznenia. Bez dostatočného prísunu stravy a liekov zomrel 15. mája 1945, pochovaný je na neznámom mieste v cudzine.

SPOMIENKA NA MILANA SLÁVIKA

V máji 2010 som sa zúčastnila zájazdu so Štefánikovou spoločnosťou do Nemecka a Francúzska. Posledný deň zájazdu sme navštívili i koncentračný tábor v Dachau.

V Staroturianskom spravodajcovi od novembra 2009 uverejňujem seriál článkov o zabudnutých osudoch staroturianskych škôl. Pri príprave článku o štátnej škole v Súši som sa dočítala v kronike školy, že v nej niekoľko rokov učil Milan Slávik, ktorý neskôr zahynul v koncentračnom tábore. Chcela som sa o ňom dozvedieť viac, a tak som sa začala na neho vypytovať u viacerých ľudí. Prečítala som si literatúru o podjavorinskom odboji. Starosta Bziniec p. Jav. mi venoval knihu o školstve v Bzinciach, kde M. Slávikovi venovali veľkú pozornosť. Veľmi mi pomohol i pekný článok M. Kovárovej v Jemnomechaniku 8/1979 o Milanovi Slávikovi v rozhovore s jeho neterou.

Od samého začiatku, ako som sa prihlásila na zájazd, som myslela na to, že by si Milan Slávik zaslúžil mať v koncentračnom tábore v Dachau nejaký odkaz od rodákov v podobe kovovej doštičky alebo rámčeka.

Ešte cestou do Dachau som v autobuse prečítala článok o ňom, aby ľudia vedeli, kto Milan Slávik bol. Na zájazde boli totiž členovia Štefánikovej spoločnosti z celého Slovenska. V koncentračnom tábore v Dachau sme sa všetci zhromaždili pred ústredným pamätníkom, kde len pred piatimi dňami (29.4.2010) bola veľká spomienková slávnosť pri príležitosti 65. výročia oslobodenia tábora. Vedúci zájazdu Mgr. Peter Uhlík vyzval prítomnú

pani farárku Mgr. Božidaru Baškovú, ktorá má korene v Lubine (dcéra Zdenky Pagáčovej, vyd. Urbánkovej), aby sa za Milana Slávika i všetkých ostatných väzňov pomodlila. Táto modlitba dojala všetkých prítomných ľudí a bola to najemotívnejšia chvíľa celého šesťdňového zájazdu.

Dlho sme nevedeli, kde mám rámček s venčekom uložiť. Nakoniec sme na poslednú chvíľu našli spomienkovú miestnosť, kde sme ho mohli umiestniť. Chcela by som do koncentračného tábora v Dachau napísať a poprosiť, aby tabuľku s textom o Milanovi Slávikovi zavesili na stenu. Zatiaľ je umiestnená na podlahe medzi väčšími pamätníkmi na väzňov z celej Európy a je na nej tento nápis:

*V tomto koncentračnom tábore bol väznený a mučený
Milan Slávik*

*bývalý učiteľ školy v Starej Turej – Súš v Slovenskej republike.
Narodil sa 27.1.1913 v Bzinciach pod Javorinou
a zomrel koncom mája 1945 po transporte do Allachu.
4.5.2010*

Spomínajú občania Starej Turej

Možno raz do Dachau pôjdu aj Bzinčania a dajú pre Milana Slávika vyrobiť krajšiu tabuľku, ako je tá moja. A ešte poznámka na záver: Keď sme boli v Dachau, videli sme sem prichádzať autobusy výlučne s mladými ľuďmi. Je treba, aby si mládež uvedomila, aké hrôzy priniesol ľudstvu fašizmus.

Ing. Eva Tomisová

DENNÝ DETSKÝ TÁBOR

V prvé dni prichádzajúcich prázdnin sa v našom zbere konal denný detský tábor. Na tábor prišlo 8 detí aj napriek tomu, že boli oslovení viacerí. Aj keď to bol malý počet detí, predsa sme sa mali vynikajúco. Pre deti boli pripravené mnohé zábavné hry, kreslenie, súťaže, kúpanie a na zakončenie dňa aj klasická opekačka.

Slniečko bolo na nás zo začiatku skúpe a nechcelo zasvietiť, ale napokon sa umúdrilo a my sme mohli skočiť aj do bazéna, na čo sa deti najviac tešili.

Samozrejme na našom dennom tábore, neboli iba hry, ale aj vážne chvíle zamyslenia sa nad sebou samým na základe príbehov z Božieho slova. Naše denné stretnutia sme ráno a večer začínali a končili spoločnou modlitbou.

Pre svojich rodičov si deti pripravili krátku scénu, ktorú napísala a nacvičila pani farárka. Na príklade Dávida a Goliáša deti ukázali, že nie len sila a veľkosť robia človeka silným a odvážnym, ale hlavne viera a dôvera v Boha.

Počas spoločných dní našich detí sa utužili nielen ich kamarátske vzťahy navzájom, ale čo je hlavné, spoznali, aký je život s Tým, ktorý ich miluje a chráni. A to vyjadrili aj v piesni Tancujem, spievam si, som do Pána zbláznený, ktorú na záver denného tábora zaspievali svojim rodičom.

Dúfame, že na budúci rok sa naše spoločné stretnutie s deťmi na dennom tábore rozšíri o ďalší rad záujemcov. Radi ich medzi nami privítame.

I.R.

OTÁZKA PRE STAROSTU

Aktuálna je v súčasnosti téma finančnej situácie samospráv. Ako je to v našej obci?

Finančná situácia je v skutočnosti kritická. Plnenie príjmov z podielových daní, ktoré predstavujú podstatnú časť príjmov obce, vykazuje k 15. augustu schodok mínus 37 429,53 €. Napr. v mesiaci jún sme dostali čiastku 4035 €. Tato suma nám len na 50% pokrýva náklady na tzv. originálne kompetencie, čo predstavuje prevádzku škôlky, jedálne a školského klubu. Nízke príjmy prakticky ohrozujú riadny chod obce. Veď musíme zaplatiť za energie, vývoz komunálneho odpadu, vodu, musíme zabezpečiť prevádzku škôlky. Tých viac ako 37 tisíc eur v rozpočte chýba. Máme neuhradené viaceré faktúry, s dodávateľmi dohadujeme splátkové kalendáre, obmedzujeme výdavky na minimum. Samozrejme, prísnejšie kontrolujeme aj ostatné príjmy do rozpočtu. Podrobne sme rozanalyzovali stav v platbách za daň z nehnuteľnosti, kde, až na PD a niektoré nedoriešené menšie pohľadávky, máme dane zaplatené. O niečo horšie je to s tzv. neplatičmi za smeti a vodu. Po viacerých urgenciách aj tu došlo k zlepšeniu situácie, no aj tak v tomto mesiaci pristúpime k odpájaniu neplatičov za vodu. Problémom je aj spolufinancovanie už schválených projektov. Aj keď sa jedná len o 5% z celkových nákladov, museli sme pristúpiť k uzatvoreniu zmlúv o poskytnutí úveru na spolufinancovanie týchto nákladov, pretože dlhodobý úver nezaťažuje jednorazovo rozpočet obce.

Ako je to s rekonštrukciou školy?

Rekonštrukcia školy sa začala, žiaľ, práce nepostupujú tak, ako by sme si možno predstavovali, ale z opodstatnených dôvodov sa oneskori-

li objednávky okien. Teraz by už malo byť všetko v poriadku a konečne by malo byť vidieť, že sa na škole niečo deje. V súčasnosti sa vykonáva zateplenie priestorov pod strechou. Samozrejme, že máme schválený časový harmonogram, ktorý budeme sledovať a kontrolovať.

A čo rekonštrukcia centra obce?

Tam ešte nemáme podpísanú zmluvu s dodávateľom, ktorým je firma Ekostav z Kysuckého Nového Mesta. Je to aj z toho dôvodu, že nemáme ešte kompletnú dokumentáciu na riadiacom orgáne. Dúfam, že sa nám to v čo najkratšom čase podarí skompletizovať a s rekonštrukciou už konečne začať. Pri podpise zmluvy s dodávateľom dohodneme aj konkrétny harmonogram prác tak, aby sme nemuseli práce vykonávať počas zimných mesiacov.

Máme informácie aj o ostatných projektoch?

Už vieme, že nám nebol schválený projekt cezhraničnej spolupráce „Športom k priateľstvu“, ktorý bol zameraný na rozvoj spolupráce s družobnou obcou Boršice u Blatnice a Babice. Aj napriek tomu sa spolupráca v tejto oblasti rozvíja, čo môžeme dokumentovať priateľským futbalovým zápasom našich futbalistov v Babiciach a zorganizovaním turnaja starých pánov s účasťou futbalistov z týchto obcí. Dnes už môžem povedať, že projekt sme, v trocha upravenej podobe, podali znova s tým, že plánované aktivity sa posunuli na budúci rok. Podaný máme aj projekt na rekonštrukciu osvetlenia v obci a miestnych častiach a projekt výstavby multifunkčného ihriska v Hrušovom. Tieto projekty sú stále v štádiu hodnotenia a čakáme na rozhodnutie riadiaceho orgánu.

NA SLOVÍČKO, PÁN KAROL POLÁK ...

„Nemám kedy psychicky starnúť.“

Karol Polák

Počas posledného víkendu mesiaca júl sme prežili v našej obci športový futbalový sviatok. Prišli k nám bývalí hráči „Majstri Európy z roku 1976“. S nimi prišiel aj známy športový komentátor Karol Polák, ktorý nám desaťročia rozdával radosť pri televíznych obrazovkách...

Stretol som sa s ním v priestoroch futbalového ihriska a spýtal sa ho, niekoľkými otázkami, na jeho "dôchodcovský život" v súčasnom období a na jeho pohľady na futbalové dianie...

Pán Polák, kde v súčasnosti žijete?

Bývam v Bratislave, moji rodičia pochádzajú z Vysokej pri Morave..

Ako ste sa dostali do našej obce?

Chodím s hráčmi každý rok do Prievidze, kde sa koná turnaj hráčov z Prahy, Bratislavy, Trnavy a výberu Slovenska. Tam nás oslovili páni Hozlár a Vdovina, aby sme odohrali priateľský zápas v Bzinciach pod Javorinou...

Ako máte vyplnený čas na dôchodku?

Už 4 roky vysielam reláciu pre rozhlasovú stanicu v Košiciach, každú nedeľu od 10. do 13. hod. Je to prvá rozhlasová stanica v Československu, ktorá vysiela 24 hodín šport. Doteraz som robil v trenčianskej televízii 2 roky reláciu "Z blata do kaluže", každý druhý štvrtok v mesiaci. Minulý týždeň som bol v Uherskom Hradišti na filmovom festivale. Nemám kedy psychicky starnúť...v priebehu týždňa stretnem 250 ľudí.

Ako sa pozeráte na vystúpenie našich futbalistov na MS v Afrike?

Prekvapili ma, nečakal som, že sa dostanú zo skupiny, neurobili nám hanbu...

Ako hodnotíte súčasných komentátorov v športových vysielačiach?

Mrzí ma, že sa v dnešnej dobe venuje minimum starostlivosti prejavu, slovný prejav je mizerný. Prekvapuje ma, že komentátor povie,

že hráč má doma kapesník namiesto vreckovku. Nedávajú pozor na čistotu vyjadrovania. Je to zámer určitých kruhov spoza mora oslabiť naše národné povedomie, národnú kultúru. Preferujú sa masové akcie s americkou hudbou, drogami a alkoholom. Ide o to, spracovať nás na americký spôsob života. Mladí ľudia to, žiaľ, nechávajú, naneli na to, vlastne sú prerobení. Rozmýšľajú a žijú po americky. Toto súvisí s tým, že komentátori si nestrážia čistotu jazyka, aj tak budeme raz všetci rozprávať po anglicky.

Čo poviete na správanie trénera reprezentácie Vladimíra Weissu na majstrovstvách sveta?

Novinár sa musí držať v určitých medziach etiky. Etika v novinárskych kruhoch je čoraz na nižšej úrovni, najmä v bulvárnej tlači.

Akú úroveň má náš futbal v súčasnom období?

Najväčší problém nášho futbalu je ten, že kluby patria do súkromných rúk majiteľov, to stojí nemalé prostriedky a celkom logicky chcú mať návratnosť.

Chceme hrať európske súťaže a najlepších hráčov predávame. Potom použijeme tú okrádlenú vetu, že "každý hráč je nahraditeľný" a to nie je pravda. Nie každý hráč je nahraditeľný. Nahraditeľný je priemerný hráč, ale nie špičkový. Potom plačeme nad tým, že je malá návštevnosť. Fanúšik si nemôže zvyknúť, že každý raz vidí nových hráčov. Dnes na jednom poste sa v priebehu 3 kôl vymenia piati hráči. Problém je v stabilite kádrov. Naše kluby kupujú druhoradých hráčov, česť výnimkám, ktorí pochodili polovicu Európy. Kvalita chýba.

Pán Polák, tipujete?

Robil som 15 rokov riaditeľa jednej stávkovej kancelárie. Vážim si peniaze, ktoré zarobím, a nie som ochotný ich hádzať do automatov a stávk, čakať, či náhodou vyhrám...

Pán Polák, z každej vety, ktorú ste povedali, si môžeme zobrat poučenie. Je vidieť, že život a skúsenosti Vám dali veľký rozhľad. Aj preto Vás ľudia majú radi, obdivujú Vás ako človeka, ktorý pre náš šport urobil veľký kus práce. Mnohokrát ste ukázali smer cesty, ktorou by sa náš šport mal uberať. Stále si Vás vážime a máme radosť zo vzájomných stretnutí...

Prajeme Vám aj v rokoch, keď ste prekročili sedemdesiatku, veľa zdravia a vyslovujeme želanie, aby ste psychicky nestarli...

Text a foto : Vladimír Brezinský

PRIATEĽSKÝ FUTBALOVÝ ZÁPAS V BABICIACH

keď perfektne prihral Ďurnekovi, no a ten si vychutnal brankára domácich.

Babičania pre nás pripravili výborné občerstvenie (len piva sme vypili asi celý sud).

Tiež sme boli pozvaní na "Srnie hody", čo bola poľovnícka zábava, kde sme si pochutnali na výbornom guláši. Keď sme sa začínali aj baviť, prišiel prudký dážď a bolo po zábave. Škoda, lebo v Babiciach sme sa cítili veľmi dobre.

V sobotu 17. júla 2010 sa v Babiciach uskutočnil priateľský "medzištátny" futbalový zápas medzi mužstvami Bzinec a Babíc.

Za až neznesiteľnej horúčavy sa oba tímy snažili hrať čo najjednoduchšie a slušne. Viac z hry mali domáci, ale v našej bráne bol neprekonateľný Tomáš Chorvát. A tak sa vedenia ujali Bzince zásluhou gólu Minárika. Domáci síce vyrovnali, ale Tomáš Kovačovic sa nádhernou akciou zaslúžil o druhý gól,

CETUNA MÁ NOVÉ MULTIFUNKČNÉ IHRISKO

V sobotu 10. júla 2010 sa v Cetune uskutočnilo oficiálne otvorenie multifunkčného ihriska. Súčasťou slávnostného odovzdania ihriska do užívania bol aj sprievodný program, ktorý pripravil výbor miestnej časti v spolupráci s cetunskými hasičmi.

Na otvorení sa zúčastnili poslanci NR SR p. Tatiana Rosová a p. Dušan Bublavý. Starosta obce vo svojom príchovore pripomenul, že ihrisko bolo vybudované za finančného príspevku

z Úradu vlády SR. Veľký kus práce vykonali aj občania Cetuny.

Po oficiálnom prestrihnutí pásky poslancami NR SR sa na novom ihrisku uskutočnil "exhibičný" futbalový zápas medzi hasičmi Vrzavky a Cetuny. Využitie aj na iný druh športu predviedli tenisti. Pre hostí, ale aj pre občanov pripravili cetunské ženy výborné pohostenie! Želáme všetkým občanom veľa športového vyžitia.

TURNAJ STARÝCH PÁNOV

Mužstvo Majstrov Európy

V poslednú júlovú sobotu sa na ihrisku PŠK Bzince p. Javorinou uskutočnil tradičný futbalový turnaj starých pánov. V tomto roku však prišli vďačných divákov potešiť aj bývalí československí reprezentanti a majstri Európy z roku 1976, ako aj známy televízny komentátor Karol Polák. Pozvanie prijali mužstvá starých pánov z Moravy – z obcí Boršice u Blatnice a Babice, ako aj hokejisti Dukly Trenčín.

Slávnostné otvorenie - sprava Karol Polák, starosta Bzinc p. J., starosta Boršíc

Vítazom sa stala Dukla Trenčín, keď sa vo finále turnaja sa stretla so Bzincami.

O tretie miesto bojovali moravské družstvá, úspešnejšie boli Boršice. Pre divákov však bol zaujímavý exhibičný zápas bývalých reprezentantov s Duklou, ktorú výrazne doplnili a posilnili hráči zo Bzinc. Zápas bol zaujímavý množstvom

PŠK Bzince - starí páni

gólov, športovým majstrovstvom československých futbalových legiend, ale aj ich zmyslom pre humor a zaujímavým a vtipným komentovaním zápasu Karolom Polákom. Na ihrisku púťali najväčšiu pozornosť Jozef Adamec, Karol Dobiáš, Antonín Panenka, ale aj Ján Berger, Zdeněk Hruška, František Štambacher a ďalší. Na hracej ploche vládla priateľská atmosféra a radosť z futbalu, snaha zabaviť divákov a v hľadisku pohoda a príjemná nálada. Veď výkony hráčov tešili, počasie bolo výborné, možnosť občerstvenia bohatá. Vďaka aktivite organizátorov a štedrosti sponzorov a darcov žrebovala sa po skončení zápasov aj bohatá tombola. Tanečná zábava, keď sa striedala diskoteková hudba, ktorú produkoval Tomáš Miko, a hudba a spev v podaní Ivana Kabijeja, pokračovala dlho do noci.

Organizátori podujatia – futbalový klub starých pánov, starosta obce a mnohí ďalší ich partneri - pripravili veľmi pekné podujatie, ktoré bolo príťažlivé svojou náplňou a úspešné vďaka výbornému organizátorskému zvládnutiu. Všetkým im patrí poďakovanie za prípravu tohto veľkého podujatia.

Panenka, Adamec, Dobiáš v Bzinciach pod Javorinou

OZNAMY

OSLAVY 66. VÝROČIA SNP

Pozývame občanov na oblasť **oslav 66.výročia SNP**, ktoré sa uskutočnia **v sobotu 28.augusta 2010** na vrchu ROH . Začiatok osláv je o 14.00 hod. pri pamätníku.

V piatok **27. augusta** si SNP v obci pripomenieme položením vencov vďaka k pamätníkom v Bzinciach, Hrušovom a Cetune.

DNI OBCE BZINCE POD JAVORINOU

V dňoch **3. a 4. septembra 2010** sa budú konať „**Dni obce**“ spojené s tradičným jarmokom.

Okrem jarmočných atrakcií je pre návštevníkov pripravený aj kultúrny program, v ktorom v piatok popoludní vystúpi „Rómska kapela, v sobotu od 15.00 hod. sa predstaví žiaci ZŠ, dychovka Bošáčanka, mužský spevácky súbor Boršičané s Kletnotnicou a country kapela z Piešťan.

BLAHOŽELÁME

50

Fedor Michalovič č.d. 499
Viera Pašková č.d. 1368
Iveta Chorvátová č.d.232

60

Emília Bačová č.1551
Olga Kouneková č.d.601
Jarmila Pašková č.d.948

70

Emília Ančicová č.d.1292
Božena Klimová č.d.1256

80

Ján Hrevúš č.d.1481

85

Pavel Krajčovic č.d.86
Rudolf Kovačovic č.1082

UZAVRELI MANŽELSTVO

Peter Macúch – Andrea Nemcová
Ján Rojko – Martina Bohušová
Juraj Holík – Miroslava Malíčková
Miloš Ševčovic – Tatiana Zamecová
Juraj Jurík – Elena Engelová
Andrej Pham – Magdalena Bilová
Rastislav Jurík – Ivona Horníková

Novomanželom blahoželáme k uzavretiu manželstva.

Novomanželom blahoželáme k uzavretiu manželstva.

NARODILI SA

Jakub Jančo,

rodičom Michalovi Jančovi a Jane Margetínovej

Boris Pavol,

rodičom Ing. Matúšovi Pavlovi a Mgr. Eve Pavlovej

Veronika Holíková,

rodičom Jurajovi a Miroslave Holíkovej

Marek Kubica,

rodičom Richardovi a Zuzane Kubicovej

Rodičom blahoželáme k šťastnému príchodu ich dieťaťa na svet.

ROZLÚČILI SME SA

Ján Ondrašovic, č.d. 344, vo veku 87 rokov
Rastislav Otiepka, č.d. 1083, vo veku 65 rokov
Emília Melicherová, č.d.1142, vo veku 79 rokov
Katarína Hrašná, č.d. 1201, vo veku 86 rokov
Emília Miklášová, č.d.344, vo veku 76 rokov
Vladimír Valach, č.d.30, vo veku 62 rokov
Mária Nemcová, č.d.344, vo veku 83 rokov

Pozostalým rodinám vyslovujeme úprimnú sústrasť nad stratou ich blízkých.

SMÚTOČNÉ POĎAKOVANIE

Touto cestou úprimne ďakujeme príbuzným, susedom, známym, ako aj pani farárke I. Rubaninskej, ktorí dňa 1.6.2010 odprevadili na poslednej ceste našu mamičku, babičku, prababičku, tetu a stryknú **Emíliu KEDROVÚ** ktorá nás opustila dňa 29. mája 2010 vo veku 95 rokov. Ďakujeme za prejavy sústrasti a kvetinové dary, ktorými ste sa snažili zmierniť náš veľký žiaľ. Smútiaca rodina

SPOMÍNAME

S bolesťou v srdci, no v nádeji na stretnutie vo večnosti, pripomenuli sme si 1.výročie smrti našej drahej mamy, babinky a prababky **Emílie VARGOVEJ**, rodenej Sabovej zo Bziniec pod Javorinou.

23. júla 2009 v kruhu svojich blízkych náhle tŕško zosnula. Veríme, že *Božia Matka, ku ktorej sa po celý svoj život utiekala, priviedla ju do náručia svojho syna.*

Nezabúdame ani na nášho starostlivého otca, dedka a pradedka – spisovateľa **Ladislava VARGU.**

Už päť rokov uplynulo od chvíle, keď sa 29. júla 2005 po ťažkej chorobe odobral k svojmu Stvoriteľovi.

Za všetko dobré, čo vo svojom živote vykonali naši drahí rodičia, nech sa im Pán Boh bohato odmení.

Nech ich povedie do vlasti blaha a pokoja a dovolí im uzrieť svetlo svojej tváre.

Celá smútiaca rodina, priatelia a známi, ktorí si na nich s láskou spomínajú.

To, že sa rana zahojí, je len klamné zdanie. V srdci nám zostala bolesť a tiché spomínanie.

Dňa 1. augusta 2010 uplynuli 3 roky od smrti môjho manžela, otca a starého otca **Vladimíra KOVAČOVICA.**

S láskou a úctou si na neho spomína manželka s celou rodinou.

Dňa 13. augusta 2010 uplynul rok, čo nás navždy opustila naša drahá mama, babička, prababička a príbuzná **Emília SAPÁKOVÁ** Kto ste ju poznali, venujte jej tichú spomienku. S láskou a úctou spomína celá rodina.

Kytičku kvetov na hrob kladieme, pokojný spánok Ti prajeme.

Dňa 10. augusta uplynulo 20 rokov, čo nás opustil

manžel, otec, brat a príbuzný **Martín TURAN** z Hrubej Strany S úctou a vďakou spomína celá rodina.

